

WRĘCZENIE ZNAKÓW KONSEKRACJI

25. Po modlitwie konsekuracyjnej biskup i lud siadają. Dziewice wstają i prowadzone przez asystentki, podchodzi do biskupa, który mówi jeden raz do wszystkich:

**Drogie córki, przyjmijcie welon i obrączkę, * znaki waszej konsekracji. *
Dochowajcie nienaruszonej wierności waszemu Oblubieńcowi * i nigdy nie
zapominajcie, * że oddałyście się na służbę Chrystusowi* oraz Kościołowi,
który jest Jego Ciałem.**

Dziewice razem odpowiadają: **Amen.**

26. Jeżeli nie wręcza się welonu, biskup mówi jeden raz do wszystkich:

**Przyjmijcie obrączkę, * znak zaślubin z Chrystusem,* i dochowajcie
nienaruszonej wierności waszemu Oblubieńcowi, * abyście mogły wejść na
wieczne gody.**

Dziewice razem odpowiadają: **Amen.**

27. Każdej z kłęczących dziewczec biskup podaje obrączkę i, jeżeli się go używa, także welon oraz inne znaki konsekracji. W tym czasie schola z ludem śpiewa antyfonę i psalm albo inną odpowiednią pieśń. Antyfonę powtarza się co dwa wiersze.

28. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, biskup podaje konsekrowanym dziewczicom księgę Liturgii Godzin, wypowiadając następujące słowa:

**Przyjmijcie księgę modlitw Kościoła,* aby z waszych ust nieustannie
płynęło uwielbienie Ojca niebieskiego * i prośby o zbawienie całego
świata.**

Dziewice razem odpowiadają: **Amen.**

Podchodzą do biskupa, który podaje im księgę Liturgii Godzin. Otrzymawszy księgę, dziewczice wracają na swoje miejsce i tam stoją.